

hvis Regering har fremsat et saa frisindet og vel gennemarbejdet Forslag som dette. Dernæst vil jeg spørge min i øvrigt meget gode Ven, det ærede Medlem for Saks-købing, hvorledes han, naar han mener, at Venstremænd burde skamme sig over dette Forslag, da var til Mode den 22. Oktober 1904, da daværende Finansminister C. Hage, det ærede Medlems nuværende Meningsfælle i politisk Henseende, holdt sin Tale her i Tinget om Udsigterne for en Toldreform. Jeg skal ikke komme ind paa denne Tale, men blot henvise til den i Rigsdagstidenden. Enhver, der vil, kan der undersøge, hvorledes det ærede Medlem for Saks-købing's nære Ven og Meningsfælle trak Linierne op for en Venstretoldreform for blot to Aar siden. Det var den i sig selv hvilende Toldreform, hvis Linier blev optrukne, det var den Toldreform, om hvilken Grosserer Kødtt siger, at det var saadan en kasteret Toldreform, som Højre i en Række af Aar har ønsket sig. Den svarer, siger Grosserer Kødtt, til den So, der æder sine egne Grise, og til Faraos magre Køer. At Lignelsen ikke er saa smuk, maa staa for Kødtt's Regning — han bruger mange Billeder og mange slaaende Betegnelser, hvilket i øvrigt tager noget af Brodden af hans Indlæg i Tolddebatten. Jeg har blot villet minde om denne enkelte Ting i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse og skal i øvrigt dermed slutte.

Bjerre: En Del af de foregaaende Talere have allerede omtalt den Gang, Toldreformen har haft her i Tinget, og det skal jeg ikke komme ind paa. Vi vide alle, at den har været lang og trang, og at de Resultater, der ere naaede, ere magre, maaske værre end magre. Derfor var det paa Tide nu at maa bedre Resultater, og jeg mener, man bør være den højtærede Finansminister uhyre taknemmelig for, at han er gaaet den Vej, han er. Der er rettet Angreb paa ham for, at hans Forslag ikke er vidtgaende nok, men disse Angreb har den højtærede Finansminister i Gaar grundigt vist være uberegtigede. Hvis der skal rettes Angreb, maa de rettes mod Venstres tidligere Førere, baade det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) og det ærede Medlem for Bornholm (Ingward Jensen) og det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard). De have slaaet af baade i Toldkommissionen og i Toldkompromis'et Gang efter Gang, og vi have fulgt dem i 1897 og i 1900, og naar nu den ny Minister

ved Udarbejdelsen af et Forslag som den parlamentariske Minister, han er, har rettet sig efter dette Tings tidligere Stilling til denne Sag, skyldte vi Folketingsmænd ham Tak for, at han har taget saa meget Hensyn til Folketinget, som han har, og bøjet sig for det Standpunkt, Folketinget har indtaget. Paa de Punkter, hvor han ikke har fulgt Folketingets Opfattelse, synes jeg, han i Regelen har Ret i sin Motivering.

Der blev henvist til, at vor Stilling var dikteret af den Omstændighed, at vi da havde en Højregering, men det er et aldeles galt Ræsonnement. Hvis det, vi gjorde under en Højregering, var galt, var det netop saa meget desto galere. Vi nægtede i sin Tid at give Estrup en Finanslov. Jeg har siddet her Gang paa Gang og sagt: Jeg vil ikke give den Mand en Finanslov, og det er ikke, fordi jeg overhovedet ikke vil give nogen Finanslov, eller fordi jeg er imod de og de Forslag, men det er, fordi jeg ikke vil unde den Mand en Finanslov. Det er, mener jeg, en berettiget Retorsion overfor et Ministerium, som man ingen Tillid har til. Det kan godt tænkes, at man vil nægte at give en Højregering Ting, som man vil give en Venstregering. Men den Gang tilbøde vi altsaa den næstsidste af Højres Regeringer, Ministeriet Hørring, en Toldlov, som vi maatte vide var en stor Indrømmelse, og som vilde have stivet Regeringen vældigt af, idet man ved en Vedtagelse af Loven vilde sige, at det viste, at Højre kunde endnu regere. Naar vi kunde gøre det den Gang, hvor meget snarere skulde vi saa ikke kunne gøre det nu, da vi have en Venstregering, som vi ere glade ved! Nej, den Gang kunde der have været Fare, den Gang kunde man have sagt: Vi ville ikke slaa noget af overfor den Regering, vi have ingen som helst Grund til at lempe os overfor den. Derfor havde den højtærede Minister fuldstændig Ret, naar han i Gaar sagde: Har man nogen Sinde set, at en Opposition har ført mere igennem som Regering, end den lovede som Opposition? Kan den blot føre det igennem, den lovede, maa vi være glade. Ellers hører man altid dette: De lovede saa meget som Opposition, men de holde det ikke som Regering. Her støtter Ministeren sig til Folketinget, og kan han føre det igennem, som vi vilde give under en Højregering, maa vi være glade. Selvfølgelig er der ikke noget i Vejen for, at vi paa adskillige Punkter kunne ønske noget mere,